

Sandbarrskog

Definition.

Barrträdsdominerade bestånd av hög ålder på sandiga eller grusiga marker. Hit hör spontant uppkomna tall- och barrblandskogar som aldrig slutavverkats, till exempel tallhedar, tall och gran på rullstensåsar, äldre sanddynsområden i inlandet samt sandiga barrskogar vid vattendrag och nära havet. Åsgranskogar som är nyckelbiotoper förs till en egen beskrivning under biotopnamnet åsgranskog. Älvnära brink- och nipmiljöer och raviner ägnas egna biotopbeskrivningar.

Kännetecken.

De talldominerade bestånden utmärks ofta av gamla träd och grova trädstammar. De intressanta träden kan stå ganska glest, i synnerhet i bestånd som tidigare brunnit eller där viss huggning skett. Många torra tallskogar kan också vara fattiga på död ved, ett viktigt kriterium är då gamla trädindivider som vittnar om en obruten trädkontinuitet. Blottade och helst solexponerade sandytor är viktiga inslag som gynnar en speciell insektsfauna. Vid många åsar, oavsett trädslag, sker det en utströmning av grundvatten på dess sidor eller vid basen. Vid åsbaserna finns ofta källor som element i denna nyckelbiotop. Här finner man inte sällan ett värdefullt inslag av lövträd. Sandiga marker är relativt lätta att spåra i geologiska kartor. Ytterligare information finns ibland i länsstyrelsernas grusinventeringar.

Signalarter.

Granbarkgnagare, svart praktbagge, åttafläckig praktbagge, bronspraktbagge, mosippa, ryl, grönpyrola, nästlav, liten spiklav, dvärgbägarlav, vedskivlav, bombmurkla, tallgråticka, korktaggsvampar, fjälltaggsvampar, lakritsmusseron, tallticka, vintertagging. Se också boken Signalarter, sid. 24 (Skogsstyrelsen 2000).

Andra namn.

Åsskogar, dynskogar, tallhedar.